
Identiteit (2)

J.G.Bulthuis

Het kennen en beleven van onze nieuwe identiteit speelt een belangrijke rol in de totstandkoming van het volwassen zoonschap. Jezus' uitspraak "Want Ik weet vanwaar Ik gekomen ben" toont aan dat Hij kennis bezat over Zichzelf als eerste mens van de nieuwe schepping (Joh.8:14b; Kol.1:15b). Het weten van de eigen positie en status komt het duidelijkst naar voren in een van Gods namen: Ik ben die Ik ben (Ex.3:14a). De Heer gebruikte deze woorden eveneens om zijn angstige discipelen moed in te spreken toen Hij over het water lopend tot hen kwam. (Mat.14:27). Centraal daarin staat: Ik ben! Hierin komt volledig tot uitdrukking het bestaan, het aanwezig zijn, het iemand zijn, en het bewustzijn daarvan. Het kenmerkt de persoon en er straalt een absolute zekerheid uit. Identiteit zegt wie men eigenlijk is. Dit van uzelf als 'mens in Christus' te weten, is nodig om tot volwassen geestelijke mensen uit te groeien.

Kennis

Om te hervinden wat verloren is gegaan, is kennis nodig. Allereerst over de oorzaken en gevolgen waardoor iets verdween en vervolgens over de manier om het te herkrijgen. Zo zal een arts eerst de ziekte moeten vaststellen alvorens hij een passende behandeling kan voorschrijven. Wij zullen eveneens de bron van geestelijke narigheden dienen te kennen om die te kunnen uitschakelen, en dan de juiste middelen ter genezing tot ons nemen. Struisvogelpolitiek in deze leidt tot niets. De zaken waar het om gaat moeten we begrijpen. De bijbel spreekt in dit verband van een *tentoonstellen, ontwapenen en zegevieren ten aanzien van de overheden en*

machten (Kol.2:15). Hierdoor komt de weg vrij om door de God des vredes geheel en al geheiligd te worden, zodat geheel onze geest, ziel en lichaam bij de komst van onze Heer Jezus Christus in allen dele onberispelijk bewaard blijke te zijn (1 Tes.5:23).

In verband met òns onderwerp geldt dan het volgende. Hoewel allerlei werkingen van het rijk der duisternis hun sinister aandeel hebben in de poging om ook onze identiteit te vernietigen, neemt de geest van verwerping hierin het leeuweaandeel op zich. Daar zullen wij dus een scherp zicht op dienen te hebben, zodat we weten wat er overwonnen, afgelegd, veranderd en genezen moet worden.

Verwerping

Verwerping is een grote negatieve leugenwereld aan gedachten, gevoelens, uitingen en situaties in en rond de mens. Dit gebeuren ondermijnt allerlei wezenlijke elementen van het menszijn. Bij de een meer dan bij de ander, daar zijn allerlei gradaties in. Het gevolg ervan is dat de mens onvoldoende tot zijn recht komt. Naast een zekere maat van lijden door het eronder gebukt gaan, staat verwerping mede de groei tot volwassen zoon-schap in de weg. Achter en in dit alles werkt de **geest** van verwerping, de veroorzaker en onderhouder van deze ellende. De uiteindelijke werking is terug te voeren tot Belial, die immers zelf een **nietswaardige** is en dit ook van de mens wil maken. Hoewel het een en ander over dit verschijnsel reeds eerder in de studiebladen 6 t/m 11 werd behandeld, is het voor ons onderwerp van belang er opnieuw bij stil te staan. Tenslotte komt herstel en vernieuwing niet in een handomdraai tot stand. Het is een proces waarin diverse factoren een rol spelen.

Ontkenning

Kort geleden omschreef iemand zijn persoonlijke toestand van verwerping als volgt: "Ik moet mij innerlijk konstant verontschuldigen dat ik besta, dat ik er ben". Wat een tragiek! Maar hoe raak geformuleerd. De vijand wil inderdaad niet dat 'wij er zijn'. Hij ontkent zowel de mens als Gods bedoeling met hem. Hij tracht door infiltratie in het denken deze leugens bij de mens te onderhouden. Krijgt hij het voor elkaar om ook nog

Een rol spelen

eens via onze naasten dergelijke taal te laten uitslaan, dan is de torpedering volkomen. Discriminatie, rassenaan en vreemdelingenhaat, moord en zelfdoding als de ergste vormen van verwerping worden zo wel verklaarbaar.

Bij vele christenen hebben bepaalde leerstellingen uit het verleden er nog eens een schep verwerping bovenop gegoooid. Vrome leugengeesten gingen hand in hand met geesten van verwerping. De mens zou tot niets in staat zijn, niet deugen en geen enkel goed in zich hebben. Dus een duivel gelijk. De optelsom van al dat fraais heeft er voor gezorgd dat het met onze nieuwe identiteit volledig is misgegaan. Een gedurig bombardement van ontkenning door verleugening. Eeuwenlang, geslacht na geslacht. Is het vreemd te bemerken dat verwerping als een erfelijk gegeven door vele families loopt? Wie zich enigszins verdiept heeft in deze materie weet welk een (verborgen) lijden door verwerping de mens wordt aangedaan.

Het komt helaas maar al te vaak nog voor dat men vanuit een ingebeelde en gespeelde persoon leeft. Het zal duidelijk zijn dat dit bij ernstige verwerping het snelst optreedt. Bij de eerdere behandeling van verwerping in het Studieblad schreven we onder andere over een 'kameleon-gedrag'. In plaats van zèlf te leven, speelt men een rol. De noodzaak daartoe ontstaat door een stelsel van vermoedens wat 'de ander' eigenlijk verlangt, wat 'men' er van vindt en wat de gewoonte voorschrijft. Men wil die ander het naar de zin maken en zodoende zelf aanvaard worden, meetellen. Het oordeel van de ander wordt dan van doorslaggevend belang voor het doen en laten. Men staat dus in dienst van de leugen (Rom.6:12,13a). De mening en houding van de groep waar men zich in bevindt, wordt dan maatgevend.

De nare gevolgen van een dergelijke opstelling laten niet lang op zich wachten. Men gaat zich op den duur een bedrieger voelen, een toneelspeler, een draaier of huichelaar. Doordat men zichzelf eigenlijk geweld aandoet, nemen de gevoelens van onvrede toe. Men wordt moe van het leven, het is een te zware opdracht.

Geleefd worden

Men raakt met zichzelf in de knoop en loopt tenslotte vast. Ook dit leefsysteem komt voort uit verleugening door de geest van verwerping.

Een ander voorkomend verschijnsel is dat men niet zèlf leeft, maar geleefd wordt. Als in een roes gaat men maar voort. Stemmingen, gevoelens, neigingen, werkingen, gewoonten, tradities en aanwensels drijven de mens dan voort, als een bedwelmdde. Men is zich nauwelijks bewust van eigen willen en kunnen. Een occulte betovering heeft hem bevangen en houdt hem gevangen in een leefwijze die niet overeenstemt met hoe de persoon in werkelijkheid zèlf is. Een toetsen en beoordelen van zichzelf en de wandel blijft achterwege. In het ergste geval wordt men een marionet van allerlei krachten en werkingen, een speelbal van hogere machten (Ef.2:2).

Het zal duidelijk zijn dat in de twee hierboven beschreven leefwijzen de nieuwe identiteit van de persoon in kwestie geen enkele kans krijgt te voorschijn te komen, laat staan gekend en in volle bewustzijn beleefd te worden.

Gevolgen

Van de vele nadelige gevolgen die voortkomen uit verwerping bepalen we ons in deze studie alleen tot de identiteitskrisis. Hoevelen weten niet wie en wat ze eigenlijk in Christus zijn geworden. Er heerst een onafgebroken onzekerheid over zichzelf. Deze verlamt de mens. Een gevoel van machteloosheid doortrekt hem. Deze onmacht leidt tot vreesachtigheid en passiviteit. Men is immers zo klein in eigen ogen en de wereld om hen heen zo groot, zo sterk en bedreigend, dat bij voorbaat de handen al in de schoot gelegd worden. Er ontstaat een slachtoffer-denken. Men durft en kan vele opdrachten in het leven niet aan, ook die van het evangelie niet. 'Zoonschap?... dat is te hoog gegrepen... wat daar allemaal niet bij komt kijken... en roep je dan de vijand niet extra over je heen...?'

Wie door zo'n visie en sfeer bevangen is, komt met recht niet aan werkelijk leven toe. Dus ook niet aan volwassen zoonschap. De verwerping staat als een onneembare Jordaanbarrikade tussen het kind van God

en zijn eigenlijke levensbestemming.

Onkunde

Paulus schrijft in Efeze 4:18 dat *de heidenen verduisterd zijn in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid die in hen heerst en om de verharding van hun hart*. We moeten helaas vaststellen dat onwetendheid ook een groot mankement bij veel gelovigen is. En het is nu eenmaal een geestelijke wetmatigheid dat een volk zonder kennis en inzicht ten val komt (Hos.4:6,14). De vijand maakt daar sluw misbruik van door zijn leugens aangaande de mens, diens plaats en toekomst te ventileren via filosofieën, dogma's en opvattingen van het wereldwijde 'men'. Alom is 'men' aan een negatief mensbeeld gewend geraakt. Ondersteund door zogenaamde bewijzen: Wat hebben 'we' er immers van terecht gebracht in deze wereld?

Deze ontwikkeling is mede mogelijk geweest door onkunde. Wie wist nog hoe God, onze Schepper, over de mens dacht en wat Hij met hem voorhad? Het is Jezus, en Hij alleen, die ons de juiste informatie schenkt door ons zijn evangelie van het Koninkrijk der hemelen te openbaren. *God heeft het licht des levens doen schijnen in onze harten om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus* (2 Kor.4:6). Alleen door dat evangelie is het voor ons mogelijk geworden uit de eeuwenlange wurggreep van de verwerping los te komen. De Heer zelf geeft daar leiding aan en werkt in ons met kracht. Het is daarom van groot belang om **nu** tot handelen over te gaan, opdat er een eind komt aan de verbrijzeling van de macht van Gods volk.

Aanpak

Om tot bewustwording van onze ware christen-identiteit te komen, zullen wij de weg dienen te bewandelen die het evangelie ons daartoe aanwijst. Dit houdt dan tevens in een afleggen van alles wat door de eeuwen heen aan leugen is ingegroeid. Om het vrome verwerpingsprobleem succesvol aan te pakken, zal er een basis in ons hart dienen te zijn van Godsvertrouwen. De weg tot herstel is namelijk geen therapie uit de wereld van de psychologie, maar een geloofsweg in de wereld van het Koninkrijk Gods. Ons handelen stoelt op de waar-

heid van het evangelie van Jezus Christus. Zonder een persoonlijke betrokkenheid met Hem in liefde en geloof is het niet mogelijk tot bevredigende resultaten te komen. Hierin onderscheiden we ons duidelijk van de natuurlijke wetenschap met haar aardse wijsheid. Wij geloven dat in het evangelie van heerlijkheid **alles** aanwezig is tot ons welzijn. God zag geen enkel detail van het leven over het hoofd, toen Hij zijn Zoon met deze blijde boodschap de wereld in zond. Broeder en zuster, geloof Hem en zijn woord. Vertrouw Hem onvoorwaardelijk en leef in een volledige afhankelijkheid van Hem.

Zicht

Iedereen die zich onvoldoende bewust is wie hij in Christus is, zal zo nauwkeurig mogelijk de oorzaken daarvan bij zichzelf moeten gaan herkennen. Door zelfonderzoek is dat mogelijk. Dat men aan verwerping lijdt in de beleving en uitwerking van het kindschap Gods geven velen toe. Maar wat en hoe die in hen werkt, blijft vaag. Toch mag dat niet zo blijven. Onkunde is een open deur voor meer vijanden. Tracht zo objectief mogelijk gedachten en meningen in uzelf te ontdekken die u klein en passief houden als gelovige. Weiger daarbij negatieve conclusies te trekken. Laat geen zelfbeschuldiging toe. Probeer afstandelijk en zakelijk zo veel mogelijk gedachten, gevoelens, herinneringen, gebeurtenissen en gedragingen te inventariseren die met die verwerping te maken hebben. Dit niet om er oneindig in te blijven rondtollen, maar om tot een eenmalige balansopmaak te komen. Voor deze en gene kan het daarbij wel eens een goede aanvulling zijn om ook van anderen te horen hoe zij bepaalde verwerpingsverschijnselen bij u opmerken.

De bedoeling van een dergelijke inventarisatie is in ieder geval om helder en compleet zicht te krijgen op hoe het een en ander werkt. We dienen eerst te weten wat er aan schort om vervolgens tot verandering over te kunnen gaan.

Inzicht

Zoals persoonlijk geloof onontbeerlijk is om tot levensvernieuwing te komen, zo is het tevens een absolute

Begrip

noodzaak om verwerping als een produkt van demonische oorsprong en werking te zien. Eén der sleutels van het Koninkrijk der hemelen is de kennis aangaande de onzienlijke wereld en haar bewoners. Als de mens door gebrek aan deze kennis zichzelf als de bron van mislukking beschouwt, is een oplossing onmogelijk geworden. Natuurlijk is de mens betrokken in de uitwerking van een verkeerde gedachte, maar hij is niet de veroorzaker ervan. Die is een boze geest. En dat nog eens onder supervisie van de weerspannige Belial. De ons vijandig gezinde engelen (demonen) trachten zich immers onophoudelijk boven de mens te verheffen om hem te overweldigen, te vernederen, uit te schakelen, te vernietigen. Het rijk der duisternis wil nog steeds *opstijgen boven de hoogten der wolken en boven de sterren Gods zijn troon oprichten* (Jes.14:13). Verwerping is daarbij een gemeen wapen, zeker in combinatie met vrome leugengeesten.

Het principe blijft dus: "Verlos ons van **de boze**". Wanneer daar konsekwent aan gewerkt wordt, zal verbetering van de menselijke situatie realiseerbaar zijn en zin hebben. De opdracht om de goede strijd des geloofs te strijden tegen de boze geesten in de hemelse gewesten blijft aktueel en zal serieus ter hand genomen moeten worden.

Er ligt mede een grote troost besloten in deze zienswijze. Je bent namelijk niet zondermeer schuldig aan geestelijke kleinheid. Die schuld ligt bij de boze! Het is ook geen bewijs van onvermogen, van tekort, van falen. Indien er tekort geschoten wordt, is dit uiteindelijk terug te voeren op de inwerking door genoemde demonen. Zouden deze, bij wijze van spreken, niet bestaan, dan zou er ook nooit verwerping aanwezig zijn geweest. Wij zullen van Jezus de barmhartigheid moeten leren om niet meteen klaar te staan met beschuldiging, verwijt en bestraffing van onszelf en onze naaste. Hierbij gaan we niet voorbij aan het 'aandeel' van de mens in het proces van verwerping. Maar sommigen kunnen – vanuit de hoogte of afstandelijkheid – hun medemens zo snel en koel bekritisieren op dit punt. De weg van de liefde is echter bewogenheid – aanvaarding – begrip –

In de gemeente

inzicht – hulp. Niemand is gebaat bij de opgeheven vinger, tenzij die afwijzend gericht wordt op de boze. Wij dienen solidair met elkaar te zijn in de levensnoden.

Ons beperkend tot het gemeentelven, durven wij vrijmoedig op te roepen tot een betere onderlinge verhouding en omgang met elkaar. We dienen met problemen veilig bij elkaar te zijn, juist ook met onze beschadigingen en eventuele fouten. Het denken en spreken in de trant van 'het is je eigen schuld' dient afgelegd te worden. Van velen die de Heer al zo vele jaren volgen, mag toch zeker gedacht worden dat zij waarachtig zijn in hun bedoelingen en pogingen om tot herstel te komen. Niemand van hen die gebukt gaan onder verwerping heeft hierom gevraagd of het moedwillig opgezocht. Het overkomt je, meestal vanaf de wieg, vanuit de voorgelachten (Ps.129:1-3). Je zult er maar mee opgezaald zitten.

Van nabij kennen wij het lijden van broeders en zusters in deze. Voor hen zal de tijd dat de gehele gemeente een volledig begrip en een volhardende akseptatie voor dezulken zal opbrengen een ware verademing zijn. Het doet je zo goed om niet meer onverwacht de kous op de kop te krijgen van de ander door een afstotend gebaar, een negeren, een niet meegeteld worden, een beet van kritiek, een snauw, een prikkende blik, de spot, de roddel, de ontkenning van je aanwezigheid, enz. (Gal.5:15,26). Dan durft men zich te openen en, waar gewenst misschien gezamenlijk, ook zichzelf ter discussie te stellen om tot verandering van verkeerde gedachtengangen, aanwenningen, gedragingen en reactiepatronen te komen. Het aandeel van onszelf dus onder de schijnwerper te plaatsen. Willen en kunnen wij dit met elkaar opbrengen om zó in liefde elkander te bejegenen? Velen smachten ernaar. Het vormt de kern van zoonschap, het liefdehart. Hier moeten wij niet langer omheen trachten te gaan.

De hoop der heerlijkheid

Paulus schreef dat hij inzake verlossing niet op zichzelf zijn vertrouwen stelde, maar op God die de doden opwekt. Dit principe is geldig voor alle aspecten van heel ons leven. Ons geloof zal rusten op de kracht van

Verschijnen

Hem. In zijn Zoon Jezus Christus is al die kracht gebundeld. In Hem is alle zekerheid op overwinning en herstel veilig gesteld. Onze heerlijkheid ligt verankerd in Hem. Door onze Heer is ons werken aan onszelf en voor zijn plan nooit tevergeefs (1 Kor.15:58). Zijn evangelie is een reële kracht tot een volledig behoud van onze totale persoonlijkheid. Niets behoeven wij in de klauwen van de rovers achter te laten (1 Sam.29:8). Alles mag rechtmatig teruggeëist worden. Onze identiteit behoort onszelf toe.

Meer dan ooit tevoren roepen wij elkaar op de handen aan de ploeg te slaan, niet meer om te zien naar alles wat voorbij gegaan is en, in een hechte en gedurige gemeenschap met Jezus, voorgoed af te rekenen met onze onderdrukkers. Inzake ons hopen op de aanwezigheid en openbaring van Gods heerlijkheid in ons leven, zijn onze ogen en aandacht geheel en alleen op Jezus gericht (Hebr.12:2a,3).

De belofte in Kolossenzen 3:4 houdt ons voor dat *wanneer Christus verschijnt die ons leven is, ook wij met Hem zullen verschijnen in heerlijkheid*. Jezus kan Zich pas openbaren wanneer wijzelf daaraan toe zijn. Doordat wij veranderen naar zijn beeld, krijgt Hij gelegenheid te verschijnen. Het gaat dus niet buiten ons om, en het kan niet door onveranderde gelovigen heen. Er zal dan ook duidelijkheid moeten zijn over onze identiteit. Als de vraag "Wie ben ik?" gelovig beantwoord kan worden met 'wat de Schrift daarover zegt', zal die identiteit rechtsgrond hebben en gefundeerd zijn in de waarheid. Zo'n mens Gods is dan volledig 'bevoegd' zich als zoon van God te gaan presenteren (naar Joh.7:38 en Marc.11:27-33). Hij mag en kan, wanneer de Geest daartoe leidt, verschijnen. Hierin brengt de gelovige niet zichzelf, maar het leven van Jezus te voorschijn (2 Kor.4:11b). De heerlijkheid Gods wordt zichtbaar in de heilswandel en -daden. De zonen volgen hierin hun grote Meester na (Joh.2:11). En daar wordt op gewacht door de zuchtende schepping.